

KRATKA DNEVNA ZGODBA

HENRY DUVERNOIS:

PORAVNAN RACUN

Gospod Leforgeot je zasepljen stopil v vežo bolnišnici in je ondš postal.

"Popravi si ovratnik, Drejče", je večel sinu in ko stopiva v v marmino sobo, skrbi da b-š snel čeprivo. Naj mama vili da si dobro vzgojen. Obrisi si niz."

"Kje pa je mama?" je vprašal deček.

"Čaj, bova vprašala."

V pisarni so jima rekli: "Gospoda Leforgeot! Soba številka 73, četrto nadstropje." Stopnišče je imelo snažne, bleščeče stopnice in bele stene. Vonjalo je po jodoformu in po kuhanih čepljah. Napisani so pozivali, da naj se varuje mir, vzliz temu pa se je čul sebičen smeh rekonvalescentov, ki so se izprehajali po hodnikih. Strežnica, ki je bila s svojo belo avbo in kmetno zvezami predpasnikom kaj ljubka prikazan je pravkar rekla nekemu gospodu: "Nocoj pojdem v gledališče: sem prosta. Ali menite, da mi bo ugašlo?" Strežaj je nesel po hodniku mehko kuhanja jaja in skodelico čaja. V drugem nadstropju so čula stokanje: "Ah, Bog, moj Bog!"

"Torej v četrtem nadstropju? Čisto kakor pri nas doma," je omenil Drejče.

Gospod Leforgeot je prebledel. Pred šestimi meseci se je bil vrnil eno uro bolj zgodaj nego po navadi in je zatolil svojo ženo v načrju prijatelja Alfreda. Od tistega časa je in več videl. Njegov odvetnik je vodil proces za ločitev. Nenadoma je gospoda Leforgeota zbolela. Danes popoldne bo operiran. Prosila je, da sme poljubiti otroka pred operacijo. Tako je tedaj privedel Drejčeta k materi.

"Tukaj le je številka 73. Kar potrjaj, drage!"

Drejče je potrjal. Glas gospoda Leforgeot je odvrnil: "Noter." Vstopila sta. Bila je sama v majhi sobi. Ležala je v borni postelji in se je potila od bolečine in strahu. Urno je položila na blazino še jek vijolic, ki jih je pravkar duhal.

"Ah, vidva sta prišla! Kako lepo je, da si prikel, Julijan!"

"Torej si res zbolela, uboga Ališ?" je zajejal gospod Leforgeot.

Bolnica je obrnila oči kvišku in se je skušala nasmejhlati sinu.

"Sedli bližje k meni, moj najdrezji! Pa kakšno zdravo barvo ima Kako se ti kaj godi? Ali se pridružiš?"

Gospod Leforgeot je gledal skozi okno. Soba ni imela zaves, videlic se so strehe drugih poslopij in tam zadaj trdujava Velerjen, podobna črnemu oblačku, ki visi v sivi megi.

HRANITE PO NAČRTU TO SE NAJBOLJE IZPLAČA

Mož, ki dela redno vsak delovni dan v letu, leto za letom, ima dovolj denarja za potrebe svoje družine in za udobnost iste.
Mož, ki redno hrani, teden za tedenom, bo pa imel dovolj denarja za potrebe v svojem poznejšem življenju.

Kdor redno dela, hoče biti tudi redno plačan.

Ako redno hrani, hoče da donašajo njegovi prihranki redno obresti.

Pri nas lahko vložite vsak delovni dan ter se bo vloga obrestovala za vsak mesec.

LAHKO VLAGATE TUDI POTOM POŠTE

**SAKSER
STATE BANK**

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

PORAVNAN RACUN

"Jaz bi ji bil izbral prijetnejšo sobo," si je mislil soprog. "Ime la bi razgled na vrt."

Počasi se je bil obrnil in je jel promatrati bolnico. Kakšna razvalina! Ustne, ki jih je Alfred takrat tolj strastno poljubil, tiste vrdečne ustne, ki so še trepetale od poljubljivanja, ko je jela jecljaje iskati besed zagovora, te ustne so bile zdaj suhe in brez krvi, kakor da bi jih bil Bog kaznoval zaradi grešnih poljubov. Gospod Leforgeot se je spomnil, da često išče njenogorko telo in kako mu konjenje po ljubezni, ki je včasih močnejša od sovraštva, slika pred očmi še lepo, še zapeljivejšo ženo nego je bila nekoč. In zdaj vidi to trpeče, uničeno bitje! Postalo mu je za spoznanje lažje, vendar si je jel brž nato očitati: neš, glej, niti te nič sram, da si tako močan in zdrav, dočim je taže ženska, ki ti je bila deset let družica, tako zlomljena in nesrečna!! Oklenila se je v ročnini rokami Drejčetove roke in je ponovila:

"Res je lepo, Julian, da si priseli. Ali sta se vozila z električno?"

"S podzemno železnicu in z električno. Ljudje so bili nabasani..."

Tedajci se je spomnil operacije in jo je vprašal:

"Obkroj bo na vrti?"

Zena je prestrašeno vzrepetala in se še bolj pokrila.

"Bodi pogumna! Slabi trenutki te čakajo!"

Prikimala je in rekla:

"Da, slab! — Ah, moja strežnica! Dober dan, gospodinčina!"

Tako dobra je z menoj; ne pozabi je, Julian. Gospodinčna, tukaj-le je moj sin Drejče. Sedem let je star. Lahko si mislite, kakšen potrednje je v teh letih ... Da, ... saj vam, čas je že... Drejče, poljubite me. Šen enkrat, ljubček..."

Mati ga je strastno objela.

Njen pogled je uprav prebodel moža, toliko obupa in groze je bilo v teh žalostnih očeh. Soprog se je opotekel proti vratom:

"No, na svrdenje, Alis, če nekaj trenutkov. Počakam — tam spodaj dom čakal — — —"

"Ali ne bi hoteli govoriti z zdravnikom?" je vprašala strežnica. "Sicer pa počakajte na vrtu, pridevam vam povedat."

Prijel je Drejčka za rame in ga je potisnil pred sebe. Šla sta po stopnicah. Kmalu sta bila na bolniškem vrtu. Ondš so stale glede akcije in bezeg. "Ali bo to drevje vzevetelo spomiladi ali ne?" je mislil gospod Leforgeot in je veljal sinu: "Pojdova gor in dol, tako bo lepše."

Na klopi sta videla sklonjeno človeško postavo.

"Nekdo, ki čaka prav kakor mimo," je pojasnil oče. "Ubogi mož."

Tedajci se je postava zganila in gospod Leforgeot je prepoznal Alfreda.

"Glej, papa, strje je ondš!" je vzkliknil deček.

"Molči. Da mi ne črhneš besede več."

Alfred se je postaral. Ni imel prejšnjega kavalirskega nastopa. Brki so se nemarno povesili; nemanjeno gorko telo in kako mu konjenje je obračal dežnik. Tudi on je prepoznal Leforgeota in je sklonil glavo še nižje.

Bilo je ob treh. Soprog se je pretevale bolčine po vsem telesu, ko je mislil, koliko zdaj trpi Alis. Kakšna malenkostna je bila spriso tega njegova jeza, kako smešna! Pavil se mu je zoprni privid: on in Drejče čakata na vrtu. Oba sta črno oblečena. S težkimi koraki prinašajo možje nekaj —

"Kedaj bova spet videla mama?"

"Kmalu —"

Alfred je vstal. Tudi njega se je lotil nemir; naglo je jel stopati in dol po stezi. Kadarkoli se se screla, se je ozrl proč. Gospod Leforgeot je opazil, da je Alfredov površnik zelo ponočen. Ovratnik je bil umazan, četrti blatni. Dokler je zahajkal k njim, je bolj pazil na svojo vnanjost. Da, takra: se je trudil, da bi bil zapeljal njo, Alis. Leforgeot ni več čutil mržnje do tega moža: sluti je, da si je bil Alfred zaradi opojnosti prvi ur naložil za vrat vskakovanje, zoprovženje z vsemi tegobami in skrbmi. In video se mu je takisto, da se Alis dejansko ni mogla izpremeti, le nemirno vest je dobila. Če ozdravi...

Drejče je tolkel s čevljem ob kamjenje na stezi. "Miruj vendar, ga je svaril oče. Nežnost in usmiljenje sta mu napolnili vso dušo;

čutil je nekakšno pomirjenje in mu je zdelo, da je to zasluga solnce ki je pravkar posnilo skozi oblačke.

Odbilo je četrt. Potlek je kazala ura dvajset, pet in dvajset minut čez tretjo uro. Čul je Alfreda, ko je zamoljil v njegovi bližini:

"Cela večnost —"

Postal je.

"Da, cela večnost. Saj nas bodo vendar obvestili, ali ne?"

"Ce ne nastane med operacijo kakšne komplikacije, je rešena," je odvrnil Alfred.

In je še pristavljal:

"Ali je zelo nevarno?"

In njihov izprehod, podoben tekanju divjih zveri v kletki, se je nadaljeval. Moža si nista imela nič več povedati. Vselej, ko sta se srečala na stezi, sta si izmenjala preplašenje, a nekam bratske poglede.

Naposlod se je pojavila strežnica.

"Gospod Leforgeot! Vse je v redu. Rešena je. Lahko jo vidite in tremutki govorite z njo. Pravkar se je prebudila. Pridite —"

Drejče je poskočil in stekel. Obmoža sta hitela za njim. Pot je bila opolzka in sta zadebla drug v drugega. Tedajci je v soprogu vzklopila vsa togo, ogorčenost in mržnja, vse, kar se je nabralo v njegovi notranosti za poslednjih šest mesecev. Zavpil je:

"Glejte, da pri tej priči izgine!"

In še preden se je bil Alfred zavedel, ga je togetni soprog držal za ovratnik. Alfred se je skusal otresti in se izmazuniti. Tedajci pa mu je prisodil gospod Leforgeot krepko zanikom. Smil je z nogo vanj in zavpil: "Tu imam, kar si iskal, podle! Na, še eno, lopov!"

Prestreljeni strežnici je odvedla Drejčka k materi. Alis se je prebudila iz kloroformove omame. Smil je bil radek, negotov.

"Draže moj..."

Deček je bil na moč-vzmetni-

DOBRA STRELJAČICA

je Miss Louise Ridgway, študentka na Kansas University. Izmed sto strelov, ki jih odda, jih najmanj 95 pogodi cilj.

Ljubezenska tragedija.

Pred porotnim sodiščem v Berlinu se zagovarja te dni petošolec Paul Krantz radi umora. Proces vzbuja kolosalno senzacijo. Prvi dan se je gnetla pred sodnim posopjem že ob ranih juntranjih urah tisočglavga mniočica radovadne, ki so sili v porotno dvorano. V nabito polni dvorani so prisotvali obravnavni razni znanstveniki iz Nemčije in iz Danske, da celo Japonska študijska komisija.

Petošolec Paul Krantz je sin kavarskega muzikanta. Ko je izvrnil umor je bil star 18 let in 4 meseca. Po nemškem kazenskem zakonu ga torej lahko obsođijo na smrt. Bil je izredno dober dijak, ki je pisal vedno najboljše naloge. Njegovi profesori ga karakterizirajo kot fantastičen, ker je vse zgodaj in pogosto elegičen.

Po tem dogovoru sta napisala prijateljka troje poslovilnih pisem.

V enem od teh pisem sta svoj načrt natančno opisala.

Zjutraj je skušala Hilda Stephan načrta spraviti neopatenzo na stanovanja. Po brezuspešnih poizkusih je skrila svojega ljubimca št. 2 v kot za obesahlnik ter ga zakrila s kopalnim plaščem, nakar je odprila.

Tisti, ki trpite vsled nevralgije, prečitate to!

Ni vam treba prestajati še naprej teh strašnih bolečin.

Ko se je odpeljal dne 25. junija Hilda oče v Kopenhagen, sta bila mladenič in mladenka brez nadzorstva. Hilda se je peljala v Berlin na ples. Zvečer jo je počakal Paul na kolodvoru. Povedla ga je povabil Gunter v viho svojega očeta. Pri tej priliki se je zaljubil Paul v Gunterjevo sestro Hildi. Hilda mu je prijateljstvo vrnila. Je pa prefiguracija deklaracija, ki je imela včasih moč za psom, ki ga zoper prekaša načrta, to pa vrabec — Gleda sile imajo ptice v splošnem prvenstvo med živalstvom. Ustvarjene so tako, da lahko razvijajo v primeri s težo svojega telesa neverjetno energijo. Njihovo sile in pljuča so ustvarjena tako, da je obtok krvi zelo intenziven in da se izgubljena energija hitro nadomešča.

Pa tudi ptice v svoji sili daleč zaostajajo za nekaterimi žuželčnimi. Že Voltaire je prisodil prvenstvo v sili bohui, ki lahko preskoči 50kratno višino svojega telesa.

Noben atlet na svetu ne more skočiti 70 do 80m visoko. S tem pa seveda ni rečeno, da človeški organizmi nimajo dober stroj. V primeri s človeškim telesom so navadni stroji zelo nepopolni. Parni stroj izvabi 16 do 25% energije, ki nastane pri gorevanju, dočim se vsa ostala energija izgubi. Človeški organizmi pa izrabljajo okrog 33 odstotkov energije, ki se razvija v telesu.

— Advt.

Z nobenimi skrivnostmi ni tem — zdravila zaustavljati bolečine. In v sili Johnson's Red Cross ledicni obuz. Čudežno, prežene strateški tripljenje. To zanesljivo sredstvo, ki se nikdar ne izjavlja, že si zadrži let odpravljanje tripljenja revmatične in protinske bolečine, unjetja, jim pomirja živce itd. potom svojega hitrega in uspešnega delovanja.

Noben skrivnosti ni tem — zdravila zaustavljati bolečine. In v sili Johnson's Red Cross ledicni obuz.

Braddock, J. A. Germ.

Broughton, Anton Ivanov.

Claridge, Fr. Tushar, A. Jerina.

Conemaugh, J. Brezovac, J. Plke.

V. Rovanšek.

Crafton, Fr. Machek.

Export, G. Previč, Louis Supančič,

A. Skerl.

Forest City, Math. Kamin.

Za Glas Naroda priredil G. P.

13

Nalajevanje.

Vsi trije so zrili pričakovljeno nauj.

— Ali je to dobro znamenje, gospod doktor? — je vprašala Brigit Steinach hitro.

On pa je skomigil z ramama.

— Mrzlica in izpah sta pri tej bolezni namočnejša zdravilna faktorja, ker izločujejo kalc bolesti iz telesa. Mi moramo seveda čakati, če bo naša močno oslabljena bolnica prenesla novi naskok. Njene konstitucije je pri vsej nežnosti vendar zelo trdna. To hočemo smatrati na vsak način za zelo dobro znamenje. Pogosto se je treba čuditi, kaj vse lahko prenesajo take narave. Vsled tega hočemo na vsak način smatrati to za dobro znamenje, da hoče narava sama pomagati. Težki časi pa vas na na vsak način še čakajo, gospa, in praviti vas moram da skrbno gospodarite s svojimi silami.

*

Zdravnik je imel prav Prišli so zopet zelo težki dnevi. Še pred nočjo pa je padla odločitev, je moral Lotar odpotovati.

Stanje Diane se je navidez zopet zelo poslabšalo. Sedaj pa je prišla zavratna bolezen vsaj do odprtrega izbruha ter je bilo mogoče vendar se na ravno proti njej z vsemi sredstvi, ki so bila na razpolago.

Lotar se ni mogel posloviti od Diane. Ko je zadnjikrat stopil k njeni posteli, je ležala v deliriju ter ga ni spoznala. Poljubil ji je molče vrčo, treseo se roko ter se obrnil proč, da odide z mrkem pogledom. Ni si mogel niti misliti, da leži pred njim njegova mlada žena. Videl je v njej le bolnega otroka in rad bi dal del svoje lastne življenske sile, da jo reši.

Njegovo slovo od staršev je bilo kratko in bolestno. Mati se je mogla le ukrasti od bolnične postelje le za minuto. Negovala je Diane in občudovanjem vredno pozdravljalo.

Hite je objela svojega ljubljenega sina ter se poslovila od njeve. Štiri dolga leta naj bi ga ne videla več in skoro celi svet naj bi ležal v tem času med obema. Oče in sin sta se nemo spogledala ter si stisnila roke. Kdo je mogel vedeti, če ni bilo to morda slovo za redno?

V skrbi za Diane je zaledela pri starših Lotarja bolest ločitve ed sina. Brigit Steinach se je borila z bolezniom Diane noč in dan, kot da je treba izrgati smrt lastno, ljubljeno dete. Le za kratke ure si je privočila najbolj potrebnu počitek in takrat je sedel stria Herman in svojem vozičku poleg postelje Diane, da ni bila slednja nikdar sama z bolniško strežnico, ki je bila sicer zela vestna, koje črna obete kaže kljub temu plašila Diane.

Pred odhodom svoje ladje je postal Lotar še zadnjo brzojarko z zadnjim slovesom in željami na Diane, da bi hitro okrevala.

Ta je ležala cele dneve in divji mrzli v celo njeno telo je bila ena sama mlečna površina. — tako močan je bil izpah škratitec.

Goverila je vse vprek vsakovrstne neumnosti, se smejala, stoka ter krčala.

Klicala je stria Hermana in teto Brigitu na pomoč proti nepoznam in nevarnostim in vmes je prišlo parkrat tudi ime Lotarja.

Dokler naju ne loči smrt, — je rekla nekoč slovesno in nato je vzklknila v strahu: — Lotar, daj mi svojo roko, tako gorka in močna je! Pomagaj mi vendar!

Nato pa je zopet zastokala: — Stria Herman, — o tvoje uboge noge, — tvoje uboge noge!

Tako se je premetavala v svojem mrzličnem deliriju. Mučil jo je tudi strah pred smrtno.

— Ne pusti me umreti, teta Brigit! Ti si tako močna ter me ne pusti umreti, — je stokala ter krčila svoji roki pod odejo.

Sreca tete Brigit in stria Hermana sta trpela neznošne bolesti ob tej bedi ubogega otroka. Vedno iskrenejše jim aje prirasa deklica na srce. *

Nato je zopet prišla neka noč, ko ni mogel nikdo v posteljo. Takrat pa je vladal zunaj v naravi pokoj. Mesec je stal v polnem svitu preko parka in nobena sapica se ni zganila.

Zopet je ostal zdravnik celo to noč v Dornecku, ker je vedel, da se bliža odločitev. V zadnjih nočnih urah se tudi ni umaknil od bolnične postelje ter pozorno opazoval bolnico.

Krog tretje ure je Diana naenkrat naglas zakričala ter legla na stran z lahnim stekom. Herman in Brigit sta se stresla ter se krčevali prijela za roki.

Zdravnik je vstal ter se prisluškaje sklonil nad bolnico. Dolgo časa je vstrajal tak in zakonski par je pridrževal sapo, kot da more na ta način ustaviti odločitev. Konečno pa se je zdravnik posasi vzvratil ter prikel povsem nežno Diana za pulz. Tedaj pa je huknjal smehljaj preko njegovega lica in globoko je vdihnil.

Nato je stopil k zakonskemu paru ter stisnil obema roko.

— Ona spi, — je zašepetal, kot da oznanja veselo sporočilo.

Bilo je v resnicu veselo sporočilo. Od one ure naprej je bila močna zlomljena. Diana se je lahko smatralo za rešeno.

Vroča molitve so se dvigale proti nebu iz dveh skrbečih in se daj tako blaženih srce.

Diana je spala brez prestanka, globoko in trdno, do opoldne na slednjega dne. Nato, po kratkem prebujenju, ko so ji dali okrepilji na sredstva, pa je spala naprej, noč in dan, da naslednjega jutra.

Smrtna tišina je vladala v hiši in plazili so se po prstih naokrog, da ne motijo zdravilnega spanja mlade gospodinje z Dornecku.

Ko se je naslednjega jutra prebudila, se je ozria kot v sanjah v obraz tete Brigit.

— Jaz sem lačna teta Brigit, — je rekla nalahno, z medlim usmehom.

Stara dama je malodane zakričala od radosti. Bilo je prvkrat izraza bolezni Diane da je sledjala zahtevala hrane.

Zdravnik je odredil, kaj se sme podati botnici v takem slučaju. Kajti še vedno je bilo treba največje previdnosti.

Z najbolj nežno skrbnostjo ter srečnim smehljajem je vila teta Brigit svoji hčerkki nekaj hrane v usta in Diana jo je zavilila z največjim tektonom.

Tako nato je zopet zaspala. Tako je šlo skozi več dni. Diana je zelo dosti spala ter se prebudila le za kratki čas, da zavilje sveže hrane.

Tako je šlo počasi, a stalno proti okrevanju.

Nežno telo pa je potrebovalo cele mesece, da zopet okrevanje. Počasi so se ji vrnilo tudi moči. Potekla je celo zima, predno je bila zmožna dvigniti se iz postelje. Ko pa je svetilo nato gorko spomljančno solnce skozi okno teh je potisnila teta Brigit svojo hčerkko na solnce, je vstala in Diana nujna želja, da odide ven na prost. Teta Brigit jo je ponela natolj naslednjega dne na svojih rokah kot otroka na sočnino verando, zavarovanu pred vetrovi. Tam je bila začas-

no udobno nastanjena na zoži. Nato so zopet prinesli navzdol strica Hermana. Pomaknili so njegov voziček poleg Diane in tako sta si gledali oba v oči ter se držala za roki. Kako lepo je bilo venlar tukaj zunaj, v zlati solnčni luči, po dolgem, temenjem jetnjuštvu!

Teta Brigit je zopet žarela veselja ter se polagoma zopet lotila ječ na Trumfu da skrbi na ta način zopet za polje.

Diana in stria Herman sta se zopet intenzivno lotila izletov v bajno deželo ter čutila vse lepo intenzivno.

Sedaj je prišla tudi Dora Sanders pogosto iz Buchenau, včasih samo, včasih pa z očetom in materjo.

Kljub vsemu delu je načela veselja kot da se jim je poklonila dragocen dar.

Brigit je zopet žarela veselja ter se polagoma zopet lotila, da je svojo ljubo hčerkko pravilno "izpitala".

Postavna ženska je hitro zopet našla svoje hitro in glasno obnjanje, odkar je izginila iz ujetega sreca skrb za življenje Diane. Le v občutanju z Diana samo se je že vedno zadreževala.

Nekega dne pa je rekla Diana s porednim smehljajem:

— Teta Brigit, ko bom zopet enkrat popolnoma zdrava in močna, bi rada zopet slišala twoje pravo zmerjanje. V moji navzočnosti si vedno strašno previdim. Le prično nekoliko z rohnenjem. Boš videl, da me bo to osvežilo.

Kaj takega si ni pustila dvakrat reči gospa Brigit. Skrajno težavno ji je nastajalo v zadnjem času obvladovati se na ta način. Veločno se je nasmejala ter rekla zadovoljno:

— To boš takoj dobila, dete moje. Če ti to manjka, ti bo kmalu pomagano.

(Dalje prihodnjič.)

Jugoslavia irredenta.

Za vzročni semenj v Tripoli:

se vrši propaganda po celi Julijski Krajini, kakor da bi bila kdo več kakovosten na njem. Poljedelska federacija v Gorici organizira velik izlet v Tripoli. Bajo bo udeležba precejšnjih. Vabijo se tudi "drugorodeci" v Rimu posojilo 200 tisoč lir. Fašistično občinsko vodstvo pravi, da bo še premalo za številne potrebe!

V Kobaridu dobivajo davkopalčevalec vabila, da naj plačajo razne davke, kateri so pa že odštečeni izterjevalnici družbe Gaggia. Ali nima izterjevalnica nobenega reda ali pa bo dvakrat izkasirati davek, aki bi dotičen ne imel potrdila o vplačilu! Ljudje se pritožujejo in klicajo oblasti na pomeč. Slično se pravi tudi z nekaterimi drugimi kraji.

Na Vogrskem pri Vipavi so dobili vinogradniki pozive, da morajo plačati zastalinski davki iz leta 1923. Takega davka je v občini okoli 60.000 lir. Kako bodo plačali, ko lanskoga vina še niso skoraj prodali in ko še tekočih davkov ne morejo redno odštavati!

NAROČATE SE NA "GLAS NARODA"!

V Bistrici so imeli italijansko dramatično predstavo. Najeta je neka regnikolska družba, ki igra razne žaligre in burke po odrih med "drugorodi". To naj nadomesti lepe dramatične prireditve bivših naših izobraževalnih društev! Slovence vabijo in z grožnjami načenijo k takim njevrednim predstavam. Regnikolske "Dramatične družbe" bodo morali odsleči vzdružati Slovence, da se razširi med njimi veličastna laška kultura!

V Cerknem je prostovoljno gasilno društvo prevzela občino. Bivši odbor je bil odstavljen in v novi odbor so prišli sami novi ljudje. Komisar je določil po 2 liri 60 z vso vsak uro gašenja ali cerkljanski ognjegasci so plačili odklonili in izjavili, da bodo gasili brezplačno, kakor doslej.

V Gradeču je bilo lani malo gostov, letos jih bo najbrž še manj. Baje hoče da tudi občina ves morski breg v način. Občinski načelnik je bil o tem poprašan pa ni hotel dati poročilo "Popola" nikakega pojasa. Bilo je zborovanje, na katerem so ugibali, kako bi se razvila v inozemstvu propaganda v korist Gradeča. Pri tem se je zabavljalo na Jugoslavijo in gospodje so rekli, da na jugoslovanski obali ni nikakve komodnosti in nikake turistične opreme, pa jo vendar poseča vedno več tujcev, italijansko obrežje ostaja prazno. Za Gradeč se trudi tudi Poljak dr. Oranz, ki prebiva tam že dolgo vrsto let.

I GRE :
Gospa z morja, 75
Lokalna zemljišča, 64
Letnik rojstni dan, 50
Not na Hmeljniku, 40
Navaden človek, sala v treh dejanjih, 40
Podeljni med, veseloigrka, 2 dejanja, 75
Peplnik, narodna pravilka, 6 dejanj, 20
Stopuh, komedija v 5 dejanjih, 75
Vrtec, drama v 3 dejanjih, 75
Voleja, drama v 3 dejanjih, 75
Zemlja, komedija v 3 dejanjih, 75

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St.,
New York

Delo milice.

Delo za italijanstvo je na Krasu po velikem delu ravno delo milice "Drugorodec", ki vstopi v milico, doživlja še dandanes velike težave med tistim delom prebivalstva, ki živi še v starih predsednikih. Še pred kratkim se je človek s pristopom k fašizmu vzpostavil zamehu, če ne že naravnost dejanskim napadom in nasičil. Bil je boj, v katerem je bil v ranjenih i mrtvih, preden se je utrdila milica ter si pridobila spoštovanje in nakanjenost večine prebivalstva, ki jo uživa danes. Tudi predvojnički tečaji, ki jih vodi milice, izkazujejo kar najboljši obisk.

"Piccolo" pravi tako in trdi, da je tako sodelovanje "drugorodev" v fašistični milici pač silno britka svar za ljubljanske nacionalistične kroge, ker pač ni mogoče govoriti o irendentizmu, če se stotine in stotine "neodresencev" vpiše prostovoljno v fašizem in milic.

Hujščaki pač izgubljujejo tla vedno bolj in bolj. Poleg asimilacijske sile višje italijanske omike delujejo pač na primitivno kraško prebivalstvo tudi še nova sila, fašizem. Znicem se ni kupovalo, z nicem vabilo, pa vendar samo prihaja k fašizmu. Pogostoma se vidi na Krasu slavoloki v vzklico in zastavami in slovenske godbe, ki igrajo italijanske himne. V sebi čutijo nekaj, kar jih nagiba k fašizmu, nekaj privlačno moč, ki jih oddaljuje vedno bolj od njihovih nuskajih organizacij in od propovednikov iluzij, katerim ne verjamejo več.

"Piccolo" zatrvi končno, da ni nikakoga terorja in da se ne more govoriti o terorju. Postavlja pač dosledno resnico na glavo, kajti vsakdo ve, da sloni fašizem v Južni Krajini na skrajnem terorju.

V Gočah

pri Vipavi so dobili vinogradniki pozive, da morajo plačati zastalinski davki iz leta 1923. Takega davka je v občini okoli 60.000 lir. Kako bodo plačali, ko lanskoga vina še niso skoraj prodali in ko še tekočih davkov ne morejo redno odštavati!

RAD BI IZVEDEL kje se nahaja JOHAN KNAUS, podomač Joškavec iz Hriba. Oglasi naj se bratu: — Alois Knaus, P. O. Forest Lake, Mich.

(2x 1&2)

EJE JE JOHAN ULLJAN, doma iz Zabič št. 35 pri Illi Bistrici. Poročati mu imamo nekaj važnega. — Prosim naj se oglasi na: Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

(2x 1&2)

KDO KAJ VE o rojaku MIKE BURGAR, doma iz Lukovice, kraj Kamnik. V Ameriki je 26 let in sicer v državi Mont. Zadnji, njegov naslov je bil v maju 1927 Livingston, Mont., Box 360. Prosimo rojake, če kdo kaj ve o njem, da poroča podrobnosti na Upravo Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

(3x 29&1,2)

Kako dobiti svoje iz starega kraja.
Kdo želi dobiti sorodnike ali svoje iz starega kraja, naj nam prepiše pismo za pojasnilo. Iz Jugoslavije bo pripravljen v tem letu 670 prizeljencev, toda polovica